

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 24. novembra 2022 *

„Predhodno odločanje – Spor o glavni stvari, ki je postal brezpredmeten – Ustavitev postopka“

V zadevi C-302/21,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Castelló de la Plana (sodišče prve stopnje št. 4 v Castellu de la Plana, Španija) z odločbo z dne 7. maja 2021, ki je na Sodišče prispela 12. maja 2021, v postopku

Casilda

proti

Banco Cetelem SA,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi C. Lycourgos, predsednik senata, L. S. Rossi, sodnica, J.-C. Bonichot, S. Rodin, sodnika, in O. Spineanu-Matei (poročevalka), sodnica,

generalni pravobranilec: G. Pitruzzella,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Banco Cetelem SA D. Sarmiento Ramírez-Escudero in C. Vendrell Cervantes, abogados,
- za špansko vlado M. J. Ruiz Sánchez, agentka,
- za Evropsko komisijo J. Baquero Cruz, I. Rubene in N. Ruiz García, agenti,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: španščina.

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago načel primarnosti prava Unije in pravne varnosti, člena 120 PDEU ter člena 4(2) Direktive Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nepoštenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Casildo, potrošnico, in banko Banco Cetelem SA glede obnovljive kreditne pogodbe, ki jo je ta banka odobrila tej potrošnici in katere obrestna mera naj bi bila oderuška.

Pravni okvir

Pravo Unije

Direktiva 93/13

- 3 Člen 4 Direktive 93/13 določa:

„1. Brez poseganja v člen 7 je treba nepoštenost pogodbenega pogoja oceniti ob upoštevanju narave blaga ali storitev, za katero je bila sklenjena pogodba, in s sklicevanjem na vse okoliščine, ki so obstajale v času sklepanja pogodbe ter na vse druge pogoje te pogodbe ali druge pogodbe, od katere je pogoj odvisen.

2. Ocena nepoštenosti pogojev ne sme biti povezana niti z opredelitvijo glavnega predmeta pogodbe niti z ustreznostjo med ceno in plačilom za izmenjane storitve ali blago, če so pogoji v jasnem, razumljivem jeziku.“

- 4 Člen 8 te direktive določa:

„Države članice lahko na področju, ki ga ureja ta direktiva, sprejmejo ali ohranijo najstrožje določbe, ki so združljive s Pogodbo, da bi zagotovile najvišjo stopnjo varstva potrošnikov.“

Direktiva 2008/48/ES

- 5 Člen 22 Direktive 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS (UL 2008, L 133, str. 66), naslovljen „Usklajevanje in obveznost izvajanja te direktive“, določa:

„1. Če ta direktiva vsebuje usklajene določbe, države članice ne smejo ohraniti ali uvesti v svoje nacionalno pravo drugih določb, razen tistih, določenih v tej direktivi.

2. Države članice zagotovijo, da se potrošniki ne odpovejo pravicam, ki so jim podeljene z določbami nacionalne zakonodaje, ki uveljavljajo to direktivo ali so z njo usklajene.

3. Države članice nadalje zagotovijo, da se določbam, ki jih sprejmejo pri izvajanju te direktive, ni mogoče izogniti z načinom oblikovanja pogodb, zlasti z vnašanjem črpanj ali kreditnih pogodb, ki

spadajo v področje uporabe te direktive, v kreditne pogodbe, katerih značilnosti ali namen bi lahko omogočili, da se izognejo njeni uporabi.

[...]"

Špansko pravo

Civilni zakonik

- 6 Člen 1255 Código civil (civilni zakonik) določa, da „pogodbeni stranki lahko sprejmeta dogovore, določbe in pogoje, ki jih štejeta za primerne, če niso v nasprotju z zakoni, moralo ali javnim redom“.

Zakon o oderuštvi

- 7 Člen 1, prvi odstavek, Ley sobre nulidad de los contratos de préstamos usurarios (zakon o ničnosti oderuških kreditnih pogodb) z dne 23. julija 1908 (BOE št. 206 z dne 24. julija 1908, v nadaljevanju: zakon o oderuštvi) določa:

„Vsaka kreditna pogodba, v kateri je obrestna mera znatno višja od običajne obrestne mere in očitno nesorazmerna glede na okoliščine zadeve ali katere pogoji so nepošteni, je nična, če obstajajo razlogi za domnevo, da je kreditjemalec nanjo pristal zaradi svoje stiske ali neizkušenosti oziroma omejenosti svojih duševnih sposobnosti.“

LGDCU

- 8 V členu 80 preнове splošnega zakona o varstvu potrošnikov in uporabnikov, odobrene z Real Decreto Legislativo 1/2007, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General para la Defensa de los Consumidores y Usuarios (kraljeva zakonska uredba 1/2007 o spremembi splošnega zakona o varstvu potrošnikov in uporabnikov) z dne 16. novembra 2007 (BOE št. 287 z dne 30. novembra 2007, v nadaljevanju: LGDCU), ki se nanaša na „zahteve, ki se uporabljajo za pogoje, o katerih se stranki nista dogovorili posamično“, je med temi zahtevami v točki (c) omenjena „dobra vera ter pravično ravnotežje med pravicami in obveznostmi strank, kar v vsakem primeru izključuje uporabo nepoštenih pogojev“.
- 9 Člen 82(1) LGDCU določa:

„Za nepoštene se štejejo vsi pogoji, o katerih se stranki nista dogovorili posamično, in vse prakse, ki niso posledica izrecnega soglasja ter ki v nasprotju z zahtevo dobre vere v škodo potrošnika in uporabnika povzročijo znatno neravnotežje med pogodbenimi pravicami in obveznostmi strank.“

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

- 10 Tožeča stranka iz postopka v glavni stvari, potrošnica, je 8. aprila 2011 pri Banco Cetelem sklenila obnovljivo (*revolving*) potrošniško kreditno pogodbo, v kateri je bila določena letna efektivna obrestna mera (v nadaljevanju: EOM) 23,14 % in na podlagi katere ji je bila izdana kreditna kartica (v nadaljevanju: zadevna kreditna pogodba).

- 11 Ta potrošnica je pri predložitvenem sodišču, Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Castelló de la Plana (sodišče prve stopnje št. 4 v Castellu de la Plana, Španija), vložila tožbo za ugotovitev ničnosti zadevne kreditne pogodbe, in sicer primarno zaradi nepreglednosti in pomanjkanja informacij ob njeni sklenitvi v delu, v katerem je v njej določena EOM v višini 23,14 %, podredno pa iz razloga, da je treba to obrestno mero šteti za oderuško. S to tožbo se predlaga tudi, naj se Banco Cetelem naloži vračilo že plačanih obresti, tožeča stranka iz postopka v glavni stvari pa bi morala biti zavezana le k vračilu izposojene glavnice.
- 12 Banco Cetelem izpodbija nepreglednost in oderuškost zadevne kreditne pogodbe. V ta namen se sklicuje zlasti na sodbo Tribunal Supremo (vrhovno sodišče, Španija) št. 149/2020 z dne 4. marca 2020 (ES:TS:2020:600) v zvezi z razlago zakona o oderuštvi. Iz navedene sodbe naj bi izhajalo, da obrestne mere, določene v zadevni kreditni pogodbi, ni mogoče šteti za oderuško. Iz navedene sodbe naj bi namreč izhajalo, da se je treba za ugotovitev, ali je obrestna mera takšna, opreti na povprečno obrestno mero, ki se uporablja za kategorijo, v katero spada zadevna transakcija, kot je bila objavljena v uradnih statističnih podatkih nacionalne banke Španije. V obravnavani zadevi naj bi bila EOM v višini 23,14 %, navedena v zadevni kreditni pogodbi, nižja od povprečne obrestne mere, ki se na splošno uporablja za to kategorijo pogodb, in sicer za obnovljive kreditne pogodbe.
- 13 Predložitveno sodišče dvomi o združljivosti sodb Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) št. 628/2015 z dne 25. novembra 2015 (ES:TS:2015:4810) in št. 149/2020 z dne 4. marca 2020 (ES:TS:2020:600) z načeloma primarnosti prava Unije in pravne varnosti ter z direktivama 93/13 in 2008/48.
- 14 V skladu z navedbami predložitvenega sodišča načela, razvita v teh sodbah Tribunal Supremo (vrhovno sodišče), ne le izkrivljajo pojem „oderušto“, ker odpravljajo subjektiven vidik tega pojma, in sicer presojo ranljivosti pri potrošniku, ampak tudi niso združljiva s členom 4(2) Direktive 93/13, ker omogočajo določitev ali sodni nadzor cene ali stroškov potrošniškega kredita brez zakonske podlage in zunaj okvira razglasitve ničnosti pogodbe zaradi oderuštva. Zato se navedeno sodišče sprašuje, ali v skladu z načelom primarnosti prava Unije ne sme uporabiti te sodne prakse Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) v okviru spora, o katerem odloča.
- 15 Poleg tega, ker naj bi Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) v sodbi št. 149/2020 z dne 4. marca 2020 (ES:TS:2020:600) odločilo, da lahko sodišče nepoštenost pogoja o določitvi obrestne mere preizkusi le, če je potrošnik vložil predlog v zvezi s tem, naj ta sodna praksa prav tako ne bi bila združljiva z obveznostjo sodišča, ki izhaja iz Direktive 93/13, da po uradni dolžnosti preveri nepoštenost pogoja iz potrošniške kreditne pogodbe.
- 16 Nazadnje, po mnenju predložitvenega sodišča je Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) v navedeni sodbi omejilo polje proste presoje nacionalnega sodišča glede morebitne oderušnosti potrošniške kreditne pogodbe, ker je v ta namen določilo merila, ki niso niti objektivna niti natančna, zaradi česar je kršilo načelo pravne varnosti, kot naj bi dokazovala neusklajena sodna praksa nacionalnih sodišč. Ta pravna negotovost naj ne bi bila združljiva s ciljem učinkovitosti delovanja notranjega trga na področju potrošniških kreditov, k uresnitvi katerega naj bi stremela Direktiva 2008/48 in člen 120 PDEU.

17 V teh okoliščinah je Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Castelló de la Plana (sodišče prve stopnje št. 4 v Castellu de la Plana) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

- „1. (a) Ali mora nacionalno sodišče v skladu z načelom primarnosti prava Unije na področju pristojnosti Evropske unije, zlasti v okviru ureditve potrošniških kreditov in potrošniških kreditnih pogodb, ‚po uradni dolžnosti‘ presoјati, ali je s pravom Unije skladna sodna praksa španskega Tribunal Supremo (vrhovno sodišče), kot hierarhično višjega sodišča, v zvezi z razlago in uporabo [zakona o oderuštву] kot nacionalnega predpisa v delu, v katerem se navedena sodna praksa nanaša ne samo na neveljavnost sklenjene pogodbe, ampak tudi na opredelitev ‚glavnega predmeta‘ pogodbe o potrošniškem kreditu v obliki revolving kredita in na ustreznost razmerja ‚kakovost/cena‘ opravljene storitve, ali pa je – kot je razglasilo Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) – navedena dolžnost presoje skladnosti s pravom Unije in njegovimi direktivami pogoјena z zahtevkom tožeče stranke oziroma mu je podrejena (načelo dispozitivnosti), tako da je treba, če se kot ‚edina ali glavna‘ tožba uveljavlja ničnost potrošniškega kredita zaradi ‚oderuštva‘ kot tožba, ki izhaja iz nacionalnega predpisa, šteti, da primarnost prava Unije in področje, ki je usklajeno na ravni prava Unije, ‚nista upoštevna‘, čeprav se sodna praksa španskega Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) v zvezi z razlago in uporabo navedenega zakona o oderuštву nanaša na opredelitev glavnega predmeta in ustreznosti razmerja kakovost/cena potrošniškega kredita, kar je predmet zadeve, o kateri mora odločiti nacionalno sodišče?
- (b) V skladu z navedeno primarnostjo in obsegom harmonizacije prava Evropske unije v okviru ureditve potrošniških kreditov in sklepanja potrošniških pogodb, ob upoštevanju, da je Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) v sodni praksi v številnih sodbah poudarilo, da je bila ‚izključitev‘, določena v členu 4(2) Direktive [93/13], kot harmonizirani standard popolnoma prenesena v španski pravni red, zaradi česar ni dopustno, da bi nacionalno sodišče sodno nadzorovalo cene, ob upoštevanju, da v španskem pravnem redu ne obstaja pravno pravilo, ki bi dopuščalo ali bi bilo splošna pravna podlaga za navedeni sodni nadzor nad cenami, vključno s samim [zakonom o oderuštву], ob upoštevanju, poleg tega, da se ni začela presoјati morebitna nepreglednost klavzule, ki določa ceno potrošniškega kredita, ali je v nasprotju s členom 4(2) Direktive 93/13, da nacionalno sodišče na podlagi nacionalnega predpisa, in sicer navedenega zakona o odpravi oderuštva, zunaj svoje naravne pristojnosti v okviru ugotovitve ničnosti sklenjene pogodbe z ‚*ex nov[o]*‘ oblikovanim pooblastilom izvede ‚sodni nadzor‘ nad glavnim predmetom pogodbe, ki na splošno določa bodisi ceno potrošniškega kredita, ki se razume kot obrestna mera kredita (običajna obrestna mera), bodisi strošek potrošniškega kredita, ki se razume kot [EOM].
- (c) Ali je nadzor nacionalnega sodišča nad splošno določitvijo cene ali stroškov potrošniškega kredita brez predhodnega nacionalnega pravila, ki ga izrecno pooblasti za to, ‚združljiv‘ s členom 120 PDEU z vidika odprte tržne ekonomije in načela pogodbene svobode strank?
2. V skladu z načelom primarnosti prava Unije na področju harmonizacije, za katero velja pravo Unije, zlasti v okviru direktiv o ureditvi potrošniških kreditov in potrošniških pogodbah, ob upoštevanju, da je načelo pravne varnosti nujni pogoj za pravilno in učinkovito delovanje notranjega trga potrošniških kreditov, ali je v nasprotju z navedenim načelom pravne varnosti za pravilno delovanje notranjega trga potrošniških kreditov omejitev EOM, ki jo je na splošno mogoče naložiti potrošniku v pogodbi o potrošniškem kreditu, z namenom boja proti oderuštву, pri čemer je to omejitev določilo špansko Tribunal Supremo (vrhovno sodišče) na

podlagi nekaterih neobjektivnih in nenatančnih parametrov, temveč zgolj s sklicevanjem na približno merilo, tako da je konkretna določitev prepuščena diskreciji vsakega nacionalnega sodišča, da bi odločilo o sporu, ki ga obravnava?“

Postopek pred Sodiščem

- 18 Predložitveno sodišče je predlagalo, naj se ta zadeva obravnava po hitrem postopku iz člena 105 Poslovnika Sodišča. Predložitveno sodišče je v utemeljitev svojega predloga navedlo, da imata postavljeni vprašanji pomemben vpliv na aktualne razmere na finančnem trgu potrošniških kreditov.
- 19 Člen 105(1) Poslovnika določa, da lahko predsednik Sodišča, če je treba zadevo zaradi njene narave obravnavati v kar najkrajšem času, na predlog predložitvenega sodišča ali izjemoma po uradni dolžnosti po opredelitvi sodnika poročevalca in generalnega pravobranilca odloči, da se predlog za sprejetje predhodne odločbe obravnava po hitrem postopku.
- 20 V zvezi s tem je treba glede dejstva, da se vprašanja, izpostavljena v tej zadevi, potencialno nanašajo na veliko število oseb in pravnih razmerij, opozoriti, da je hitri postopek iz te določbe procesni instrument, namenjen odzivu na položaj izjemne nujnosti (glej v tem smislu sodbo z dne 15. septembra 2022, Veridos, C-669/20, EU:C:2022:684, točka 24 in navedena sodna praksa).
- 21 Veliko število oseb ali pravnih položajev, na katere bi se potencialno nanašala odločba, ki jo mora predložitveno sodišče izdati po tem, ko je pri Sodišču vložilo predlog za sprejetje predhodne odločbe, pa samo zase ne more pomeniti izjemne okoliščine, ki bi lahko upravičila uporabo hitrega postopka (sodba z dne 3. marca 2022, Presidenza del Consiglio dei Ministri in drugi (Specialistično izobraževanje zdravnikov), C-590/20, EU:C:2022:150, točka 28 in navedena sodna praksa).
- 22 V teh okoliščinah je predsednik Sodišča 12. maja 2021 po opredelitvi sodnice poročevalke in generalnega pravobranilca odločil, da se temu predlogu ne ugoti.

Razvoj dogodkov po vložitvi predloga za sprejetje predhodne odločbe

- 23 Banco Cetelem je z dopisom z dne 1. avgusta 2022 Sodišče s predložitvijo dokazil obvestila, prvič, da je bila 29. aprila 2021 pri predložitvenem sodišču vložena vloga o pripoznavi, s katero je Banco Cetelem priznala utemeljenost predlogov tožeče stranke iz postopka v glavni stvari. Drugič, Banco Cetelem navaja, da sta stranki iz postopka v glavni stvari sklenili sporazum o poravnavi, s katerim se je tožeča stranka iz postopka v glavni stvari odpovedala vsem tožbenim predlogom v zameno za plačilo zahtevanega zneska s strani Banco Cetelem. K temu dopisu sta bili priloženi kopija predloga za odobritev tega sporazuma o poravnavi, ki je bil pri predložitvenem sodišču vložen 10. maja 2021, in kopija dokazila o plačilu dogovorjenega zneska z dne 12. maja 2021.
- 24 V skladu z navedenim sporazumom se zadevna kreditna pogodba razveže in vsaka od strank izjavlja, da od druge več ne more zahtevati ničesar.
- 25 Predložitveno sodišče je na vprašanje Sodišča, ali še vedno potrebuje odgovor na vprašanja za predhodno odločanje, da bi rešilo spor o glavni stvari, v odgovoru z dne 31. avgusta 2022 navedlo, da je 7. maja 2021 odločilo, da je treba predlog za sprejetje predhodne odločbe ne glede na dejanje

pripoznave ohraniti, ker je utemeljen z očitnim splošnim interesom. Poleg tega je 11. maja 2021 odločilo, da predlogu za odobritev sporazuma o poravnavi ni mogoče ugoditi, dokler je postopek prekinjen do sprejetja predhodne odločbe Sodišča.

Ustavitev postopka

- 26 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča za vprašanja v zvezi z razlago prava Unije, ki jih nacionalna sodišča postavijo v pravnem in dejanskem okviru, za opredelitev katerega so odgovorna sama in pravilnosti katerega Sodišče ne preverja, velja domneva upoštevnosti (sodba z dne 26. marca 2020, Miasto Łowicz in Prokurator Generalny, C-558/18 in C-563/18, EU:C:2020:234, točka 43 in navedena sodna praksa).
- 27 Vendar je iz ustaljene sodne prakse razvidno tudi, da je postopek, uveden s členom 267 PDEU, instrument sodelovanja med Sodiščem in nacionalnimi sodišči, zaradi katerega prvo drugim da elemente razlage prava Unije, ki jih ta potrebujejo za rešitev sporov, ki jih obravnavajo (sodba z dne 26. marca 2020, Miasto Łowicz in Prokurator Generalny, C-558/18 in C-563/18, EU:C:2020:234, točka 44).
- 28 Poleg tega lahko Sodišče v skladu s členom 100(2) Poslovnika kadar koli ugotovi, da pogoji za njegovo pristojnost niso več izpolnjeni.
- 29 V obravnavani zadevi je na eni strani iz dopisa z dne 1. avgusta 2022, ki ga je Sodišču poslala Banco Cetelem, razvidno, da sta stranki iz postopka v glavni stvari sklenili sporazum o poravnavi, s katerim se tožeča stranka iz postopka v glavni stvari v zameno za to, da Banco Cetelem plača nek znesek, odpoveduje vsem zahtevkom do nje, ki izhajajo iz zadevne kreditne pogodbe. Kot je razvidno iz dopisa predložitvenega sodišča z dne 31. avgusta 2022 in k njemu priloženih listin, navedeno sodišče potrjuje obstoj tega sporazuma o poravnavi.
- 30 Na drugi strani je treba ugotoviti, da je predložitveno sodišče v dopisu z dne 31. avgusta 2022 navedlo, da želi vztrajati pri predlogu za sprejetje predhodne odločbe, ker se njegovi vprašanja nanašata na področje, ki je v splošnem interesu. Po njegovem mnenju bi se lahko z odgovori končal položaj pravne negotovosti, ki ga je povzročila sodna praksa Tribunal Supremo (vrhovno sodišče), in bi bili ti odgovori lahko upoštevni za rešitev številnih podobnih sporov, ki potekajo med drugim pred njim.
- 31 Vendar v skladu z ustaljeno sodno prakso predhodno odločanje ni namenjeno oblikovanju posvetovalnih mnenj o splošnih ali hipotetičnih vprašanjih, temveč je utemeljeno s potrebo po dejanski rešitvi spora. Če se torej izkaže, da postavljena vprašanja očitno niso več upoštevna za rešitev tega spora, mora Sodišče ugotoviti, da je treba postopek ustaviti (sodba z dne 19. novembra 2019, A. K. in drugi (Neodvisnost disciplinskega senata vrhovnega sodišča), C-585/18, C-624/18 in C-625/18, EU:C:2019:982, točka 70 in navedena sodna praksa).
- 32 Natančneje, ker tako iz besedila kot iz sistematike člena 267 PDEU izhajajo, da postopek predhodnega odločanja predpostavlja, da pred nacionalnimi sodišči dejansko poteka spor, v okviru katerega morajo ta izdati odločbo, v kateri bo lahko upoštevana sodba, izdana v postopku predhodnega odločanja, mora Sodišče ugotoviti, da je treba postopek ustaviti, če je spor o glavni stvari postal brezpredmeten (glej v tem smislu sodbo z dne 12. marca 1998, Djabali, C-314/96, EU:C:1998:104, točki 21 in 22, ter sklep z dne 1. oktobra 2019, YX (Posredovanje sodbe državi članici državljanstva obsojene osebe), C-495/18, EU:C:2019:808, točke 19 in od 24 do 26).

- 33 V obravnavani zadevi sicer pred predložitvenim sodiščem spor o glavni stvari formalno še poteka, saj se je to odločilo prekiniti odločanje o tem sporu zaradi predložitve tega predloga za sprejetje predhodne odločbe, vendar iz informacij, ki so na voljo Sodišču, izhaja, da sta stranki iz postopka v glavni stvari sklenili sporazum o poravnavi, ki je bil izvršen, in da sta pri predložitvenem sodišču vložili predlog za odobritev tega sporazuma, s katerim se je spor med njima končal. Iz tega sledi, da odgovor Sodišča na vprašanje, ki ju je postavilo predložitveno sodišče, slednjemu nikakor ne bi koristil pri odločanju o tem sporu, ki je postal brezpredmeten.
- 34 V teh okoliščinah je treba postopek s tem predlogom za sprejetje predhodne odločbe ustaviti.

Stroški

- 35 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

Postopek s predlogom za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de Primera Instancia n° 4 de Castelló de la Plana (sodišče prve stopnje št. 4 v Castellu de la Plana, Španija) z odločbo z dne 7. maja 2021, se ustavi.

Podpisi